KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 6.6.2007
COM(2007) 298 konč.

2007/0112 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravi čence do mednarodne zaščite

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) Ozadje predloga

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Begunci in upravičenci do subsidiarne zaščite (v nadaljnjem besedilu tudi „upravičenci do mednarodne zaščite“) trenutno niso upravičeni do statusa rezidenta za daljši čas v skladu z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas. Svet in Komisija se te vrzeli zavedata in sta v Skupni izjavi z dne 8. maja 2003 pozvala k razširitvi področja uporabe Direktive Sveta 2003/109/ES na upravičence do mednarodne zaščite. Ta predlog uveljavlja zgoraj navedeno izjavo z vklju čevanjem upravičencev do mednarodne zaščite v področje uporabe Direktive Sveta 2003/109/ES.

- **Splošno ozadje**

V predlogu Komisije iz leta 2001 za Direktivo Sveta 2003/109/ES[1] so begunci lahko upravičeni do statusa rezidenta za daljši čas po petih letih zakonitega in nepretrganega bivanja v državi članici, medtem ko so nimajo možnosti za pridobivanje rednih in zadostnih sredstev ter zdravstvenega zavarovanja.

Vendar je bilo med pogajanji odločeno, da se begunci izključijo iz področja uporabe Direktive, in v *Skupni izjavi Sveta in Komisije* na Svetu PNZ dne 8. maja 2003 je bilo dogovorjeno, da Komisija oblikuje predlog za Direktivo o razširitvi statusa rezidenta za daljši čas na begunce in osebe pod subsidiarno zaščito ob upo števanju študije o prenosu statusa zaščite.

- **Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog**

Status rezidenta za daljši čas ter pravice in prejemki, ki so vezani na ta status, so določeni v Direktivi Sveta 2003/109/ES, ki se bo po sprejetju tega predloga uporabljala tudi za upravičence do mednarodne zaščite. Upravičenci do mednarodne zaščite so opredeljeni v Direktivi Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, da se jim prizna „status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito“.

- **Usklajenost z drugimi politikami**

Ta predlog je v celoti skladen s sklepi Evropskega sveta v Tampereju iz leta 1999 in Haaškim programom iz leta 2004 glede pravičnega obravnavanja državljanov tretjih držav.

2) Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi in OCENA UČINKA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

[1] COM(2001) 127 konč.

Službe Komisije so leta 2004 z državami članicami neuradno razpravljale o splo šnem pregledu tega predloga na Odboru za priseljevanje in azil (CIA) kot tudi na dveh neuradnih srečanjih strokovnjakov.

Leta 2004 so se neuradno posvetovale z UNHCR, Evropskim svetom za begunce in izgnance (ECRE) ter tudi s Komisijo cerkva za migrante v Evropi (Churches' Commission for Migrants in Europe (CCME)).

Danski svet za begunce, Inštitut za migracijsko politiko ter Inštitut za migracije in etnične študije so v imenu Komisije izvedli „študijo o prenosu statusa zaščite v EU ob upoštevanju skupnega evropskega azilnega sistema in cilja enotnega statusa, veljavnega v vsej Uniji, za tiste, ki jim je bil podeljen azil“. Poročilo študije je sestavljeno iz treh delov, ki opisujejo obstoječ pravni okvir, prakso v enajstih državah članicah in eni državi nečlanici ter prihodnje načrte za mehanizem Skupnosti za prenos zaščite. Raziskovalci so se posvetovali z enajstimi državami članicami, UNHCR in Svetom Evrope (o evropskemu sporazumu glede prenosa odgovornosti). Končno poročilo, o katerem so razpravljali strokovnjaki držav članic, je bilo sprejeto s splošnim soglasjem.

Zainteresirane strani, s katerimi se je Komisija posvetovala, so pozdravile raz širitev Direktive na begunce. Vendar so nekatere države članice izrazile pomisleke glede vključitve upravičencev do subsidiarne zaščite. Komisija se je kljub temu odločila, da bo navedeno skupino vključila v ta predlog, ker meni, da bi bilo treba zajeti vse primere državljanov tretjih držav, ki so pet let prebivali v državi članici gostiteljici (poleg *Skupne izjave* iz maja 2003, ki se nanaša na obe kategoriji).

Večina zainteresiranih strani, s katerimi se je Komisija posvetovala, se je strinjala z analizo v študiji, da lahko pride do prenosa zaščite še pred pridobitvijo status rezidenta za daljši čas, kar pomeni, da bi bil za prenos zaščite potreben lo čen predlog. Večina zainteresiranih strani, s katerimi se je Komisija posvetovala, se je strinjala tudi, da mehanizem Skupnosti za prenos zaščite pomeni vzajemno priznavanje odločitev o azilu, ki pa zahteva zadostno raven usklajevanja azilnih postopkov držav članic. Komisija je zato odločila, da v ta predlog ne bo vključila mehanizma Skupnosti za prenos zaščite.

3) Pravni elementi predloga

SPREMEMBA DIREKTIVE 2003/109/ES

Glavni cilj predloga je upravičencem do mednarodne zaščite zagotoviti pravno varnost glede njihovega prebivanja v državi članici in pravice, ki so primerljive s pravicami državljanov EU po petih letih zakonitega bivanja, in s tem zapolniti vrzel, ki jo je pustila Direktiva 2004/83/ES. To je zagotovljeno s črtanjem izjem od področja uporabe Direktive 2003/109/ES glede upravičencev do mednarodne zaščite ob upoštevanju, po potrebi, njihovega posebnega položaja v primerjavi z drugimi državljani tretjih držav.

STATUS REZIDENTA ZA DALJŠI ČAS V PRVI DRŽAVI ČLANICI

Upravičenci do mednarodne zaščite morajo imeti možnost pridobiti status rezidenta za daljši čas v državi članici, ki jim je odobrila zaščito, pod enakimi pogoji kot drugi državljani tretjih držav. Poleg tega morajo upravičenci do mednarodne zaščite, ki pridobijo status rezidenta za daljši čas, v celoti uživati pravice in prejemke, ki so vezani na ta status, in za njih morajo veljati tudi omejitve teh pravic in prejemkov, določene v Direktivi 2003/109/ES. Vendar dokler je rezident za daljši čas upravičen do mednarodne zaščite v skladu z Direktivo 2004/83/ES, njegove pravice iz Direktive 2004/83/ES ne smejo biti ovirane z omejitvami, določenimi v Direktivi 2003/109/ES. Vprašanje, ali lahko upravičenci do mednarodne zaščite, ki jim je dodeljen status rezidenta za daljši čas, še vedno potrebujejo mednarodno zaščito ali če so še vedno upravičeni do statusa mednarodne zaščite v skladu z Direktivo 2004/83/ES, je izven področja uporabe te direktive.

Kljub temu pa prvotna dodelitev zaščite zahteva tudi zagotovitev spoštovanja na čela nevračanja v primeru odvzema ali izgube statusa rezidenta za daljši čas v prvi državi članici.

PREBIVANJE IN STATUS REZIDENTA ZA DALJŠI ČAS V DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Poglavje III Direktive Sveta 2003/109/ES določa pogoje, pod katerimi lahko rezidenti za daljši čas uživajo svojo pravico do prebivanja v drugi državi članici. Ti pogoji morajo v celoti veljati za upravičence do mednarodne zaščite, ki jim je bilo odobreno prebivanje za daljši čas.

Upravičenci do mednarodne zaščite, ki v skladu s členom 23 Direktive 2003/109/ES zaprosijo za status rezidenta za daljši čas v državi članici, ki jim ni dodelila mednarodne zaščite, morajo izpolniti vse ustrezne pogoje iz Direktive 2003/109/ES.

ODSOTNOST MEHANIZMA SKUPNOSTI O PRENOSU ODGOVORNOSTI ZA ZAŠČITO V SKLADU S SPREMENJENO DIREKTIVO 2003/109/ES

Ta direktiva podeljuje pod določenimi pogoji samo pravico do prebivanja v drugi državi članici rezidentom za daljši čas, ne pa tudi upravičencem do mednarodne zaščite kot takšne (tudi Direktiva 2004/83/ES te pravice ne zagotavlja). Čeprav je lahko v nekaterih primerih posledica prebivanja v drugi državi članici prenos odgovornosti za zaščito v določenem trenutku, je to vprašanje izven področja uporabe te direktive.

Čeprav ni na voljo zanesljivih statističnih podatkov, zgoraj navedena študija o prenosu zaščite kaže, da se prenos zaščite redko zahteva. Razlike v razlagi držav članic glede obstoječih predpisov o prenosu zaščite v praksi ne povzročajo nepremagljivih težav. Študija pojasnjuje tudi, da prenos zaščite ni sam po sebi

4) Pravna podlaga

Ta predlog spreminja Direktivo 2003/109/ES in uporablja enako pravno podlago, kot ta direktiva, in sicer člen 63(3)(a) ter člen 63(4) Pogodbe ES. Ta pravna podlaga je ustrezna, ker je status rezidenta za daljši čas za upravičence do mednarodne zaščite orodje za njihovo vključevanje kot državljanov tretjih držav v državo članico gostiteljico in je zato predmet politike priseljevanja.

V skladu s Protokolom o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbam, Direktiva 2003/109/ES za Združeno kraljestvo in Irsko ni zavezujoča. Prav tako na podlagi Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbam, ni zavezujoča za Dansko.

5) Načelo subsidiarnosti

Upravičenci do mednarodne zaščite ne spadajo v področje uporabe Direktive 2003/109/ES, kar pomeni, da se države članice na nacionalni ravni odločijo, ali in če da, na podlagi kakšnih pogojev se lahko upravičencem do mednarodne zaščite odobri trajnejši status in kakšen je obseg tega statusa. Trenutno lahko ta status pridobijo v nekaterih državah članicah, vendar ne v vseh. Poleg tega se obseg njihovega statusa med državami članicami razlikuje. Vendar sta se Svet in Komisija dogovorila, da morajo biti upravičenci do mednarodne zaščite upravičeni do statusa rezidenta za daljši čas iz Direktive 2003/109/ES v vseh državah članicah na podlagi primerljivih pogojev. To zahteva sprejetje skupnih pravil na ravni Skupnosti.

Zato je sprememba Direktive 2003/109/ES najboljši način za zagotovitev enakega obravnavanja vseh državljanov tretjih držav, ki so določeno obdobje zakonito prebivali v državi članici.

6) Načelo sorazmernosti

Oblika ukrepa Skupnosti mora biti najenostavnejša, da bo cilj predloga dosežen in učinkovito izveden. Zato je izbrani pravni instrument direktiva, ki spreminja obstoječo direktivo. Predlagana direktiva bo določila splošna načela, državam članicam, na katere je naslovljena, pa bo prepustila izbiro najprimernejše oblike in načinov za uveljavljanje teh načel v njihovih nacionalnih pravnih sistemih in v splošnem okviru. Predlagana direktiva določa zgolj pogoje za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas državljanov tretjih držav, ki so hkrati upravičenci do mednarodne zaščite. Države članice lahko, če želijo, določijo ugodnejše pogoje za pridobitev trajnega statusa, ki se uporabljajo samo v nacionalnem okviru.

7) Podrobna obrazložitev predloga

Sprememba člena 2

Glede na nujno povezavo med Direktivo 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ter Direktivo 2003/109/ES, kjer je navedena opredelitev skupine državljanov tretjih držav, ki morajo tudi imeti možnost pridobiti status rezidenta za daljši čas, je treba členu 2 Direktive 2003/109/ES dodati sklicevanje na ključno opredelitev „mednarodne zaščite“ v Direktivi 2004/83/ES.

Sprememba člena 3

Predlaga se črtanje določb, ki izključujejo upravičence do mednarodne zaščite iz področja uporabe Direktive 2003/109/ES.

Sprememba člena 4

Predlaga se sprememba člena 4 Direktive 2003/109/ES, da se upošteva trajanje azilnega postopka pri izračunavanju „petih let zakonitega prebivanja“ v državi članici. To zagotavlja pravično obravnavanje v primeru, če se državljanu tretje države odobri mednarodna zaščita kot posledica ponovne presoje ali pritožbe zoper že sprejeto negativno odločitev glede njegove prošnje za azil.

Sprememba člena 8

Člena 8 in 11 Direktive 2003/109/ES se v celoti uporabljata za upravičence do mednarodne zaščite, ki vložijo vlogo za status rezidenta za daljši čas v državi članici.

Vendar je treba obravnavati pomisleke držav članic glede spoštovanja načela nevračanja, ko lahko prebivanje rezidenta za daljši čas preneha na podlagi Direktive 2003/109/ES. Ti pomisleki so povezani z dejstvom, da je mogoče spregledati „ozadje zaščite“ prebivanja državljana tretje države, ko so za dodelitev in odvzem statusa mednarodne zaščite pristojni drugi državni organi, kot za dodelitev in odvzem statusa rezidenta za daljši čas. To vprašanje je pomembno tudi v primeru, ko se upravičenec do mednarodne zaščite, ki mu je bil dodeljen status rezidenta za daljši čas, preseli v drugo državo članico in po petih letih prebivanja pridobi status rezidenta za daljši čas v tej državi članici.

Za zagotovitev, da so pristojni organi seznanjeni s tem „ozadjem zaščite“, predlagana sprememba člena 8 obvezuje države članice, da v dovoljenje za prebivanje ES za daljši čas, ki je bilo odobreno upravičencem do mednarodne zaš čite, vključijo posebno opombo glede dejstva, da je bil državljanu tretje države dodeljen status zaščite.

To informacijo mora vnesti druga država članica, ki dodeli status rezidenta za daljši čas državljanu tretje države, katerega dovoljenje za prebivanje ES za daljši čas, ki ga je izdala prva država članica, vsebuje zgoraj navedeno opombo. Vendar druga država članica te informacije ne navede na dovoljenju, če po posvetovanju z državo članico, ki je v skladu z opombo dodelila mednarodno zaščito, ugotovi, da je bila mednarodna zaščita odvzeta.

Sprememba člena 11

Vprašanje, ali lahko upravičenci do mednarodne zaščite, ki jim je dodeljen status rezidenta za daljši čas, še vedno potrebujejo mednarodno zaščito ali ohranijo status mednarodne zaščite v skladu z Direktivo 2004/83/ES, je izven področja

Sprememba člena 25

Da se olajša izmenjava potrebnih informacij med državami članicami, kot je dolo čeno v členu 12(3a), je treba člen 25 ustrezno spremeniti, tako da se zagotovi uporaba mreže nacionalnih kontaktnih točk tudi v ta namen.

2007/0112 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravi čence do mednarodne zaščite

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti člena 63(3) in člena 4 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[2],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[3],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[4],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij[5],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih dr žav, ki so rezidenti za daljši čas[6], se ne uporablja za begunce in upravičence do subsidiarne zaščite, ki so vključeni v Direktivo Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite[7].

(2) Možnost pridobitve statusa rezidenta za daljši čas v državi članici po določenem času je pomemben element za popolno vključitev upravičencev do mednarodne zaščite v dr žavo članico bivanja.

(3) Status rezidenta za daljši čas je za upravičence do mednarodne zaščite pomemben tudi za spodbujanje gospodarske in socialne kohezije, temeljnega cilja Skupnosti, navedenega v Pogodbi.

(4) Upravičenci do mednarodne zaščite morajo zato imeti možnost pridobiti status rezidenta za daljši čas po petih letih nepretrganega in zakonitega prebivanja v državi članici, ki jim je dodelila mednarodno zaščito, pod enakimi pogoji kot drugi državljani

---

2 UL C […], […], str. […].
3 UL C […], […], str. […].
4 UL C […], […], str. […].
5 UL C […], […], str. […].
6 UL L 16, 23.1.2004, str. 44.
7 UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

tretjih držav. Za izračun tega petletnega obdobja nepretrganega in zakonitega prebivanja je treba upoštevati trajanje postopka za obravnavanje njihove prošnje za mednarodno zaščito.

(5) Glede na pravico upravičencev do mednarodne zaščite do prebivanja v državi članici, ki jim ni dodelila mednarodne zaščite, je treba zagotoviti, da so te države članice obveš čene o ozadju zaščite zadevnih oseb, tako da lahko izpolnijo svoje obveznosti glede spo štovanja načela nevračanja. V ta namen mora dovoljenje za prebivanje ES rezidenta za daljši čas, ki je bilo dodeljeno upravičencem do mednarodne zaščite, vsebovati opombo z informacijo glede dejstva, da je mednarodno zaščito imetniku dovoljenja dodelila dr žava članica. Če mednarodna zaščita ni bila odvzeta, mora biti ta opomba navedena v dovoljenju za prebivanje ES rezidenta za daljši čas, ki ga je izdala druga država članica.

(6) Upravičenci do mednarodne zaščite, ki so rezidenti za daljši čas, morajo biti enako obravnavani kot državljani države članice bivanja v številnih gospodarskih in socialnih zadevah pod določenimi pogoji, tako da status rezidenta za daljši čas pomeni resničen instrument za vključevanje rezidentov za daljši čas v družbo, v kateri živijo.

(7) Enako obravnavanje upravičencev do mednarodne zaščite v državi članici, ki jim je dodelila mednarodno zaščito, ne sme posegati v pravice in prejemke, zagotovljene v skladu z Direktivo 2004/83/ES.

(8) Pogoje, določene v Direktivi 2003/109/ES glede pravice rezidenta za daljši čas do prebivanja v drugi državi članici in pridobitve statusa rezidenta za daljši čas v tej državi, je treba uporabiti na enak način pri vseh državljanih tretjih držav, ki so pridobili status rezidenta za daljši čas.

(9) Prenos odgovornosti za zaščito upravičencev do mednarodne zaščite je zunaj področja uporabe te direktive.

(10) Ko namerava država članica na podlagi, določeni v Direktivi 2003/109/ES, izgnati upravičenca do mednarodne zaščite, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas v tej dr žavi članici, mora zadevna oseba uživati zaščito pred vračanjem, zagotovljeno z Direktivo 2004/83/ES. Za namene zagotavljanja popolnega spoštovanja načela nevra čanja, ko je bil zadevni osebi dodeljen status zaščite v drugi državi članici in ji ta status medtem ni bil odvzet, je treba zagotoviti, da se to osebo lahko izžene samo v državo članico, ki je dodelila status zaščite, in da je ta država članica zavezana k ponovnemu sprejemu te osebe, razen če je takšen izgon dovoljen v skladu z določbami Direktive 2004/83/ES glede spoštovanja načela nevračanja.

(11) Iz istega razloga možnosti, zagotovljene z Direktivo 2003/109/ES, da druga država članica odstrani iz ozemlja Unije državljana tretje države, ki je začel prebivati na tem ozemlju, vendar še ni pridobil statusa rezidenta za daljši čas v tej državi članici, ni mogo če uporabiti, če je bil zadevni osebi dodeljen status zaščite v drugi državi članici, razen če je takšna odstranitev dovoljena v skladu z določbami Direktive 2004/83/ES glede spoštovanja načela nevračanja.

(12) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. V skladu s prepovedjo diskriminacije, vsebovano v Listini, morajo države članice izvajati to direktivo brez povzročanja

diskriminacije med upravičenci te direktive glede na spol, raso, barvo, etnično ali dru žbeno poreklo, genetske značilnosti, jezik, vero ali prepričanje, politično ali drugo mnenje, pripadnost narodni manjšini, premoženje, rojstvo, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost.

(13) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in brez poseganja v člen 4 tega protokola navedeni državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča niti se zanju ne uporablja.

(14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ni sodelovala pri sprejetju Direktive 2003/109/ES in ta direktiva zanjo ni zavezujoča niti se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2003/109/ES se spremeni:

1. V členu 2 se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) ‚mednarodna zaščita' pomeni mednarodno zaščito, kakor je opredeljena v členu 2(a) Direktive Sveta 2004/83/ES[8];"

2. Člen 3(2) se spremeni:

a) Točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) so zaprosili za dovoljenje za prebivanje na podlagi subsidiarne oblike zaščite v skladu z mednarodnimi obveznostmi, nacionalno zakonodajo ali prakso držav članic in čakajo na odločitev glede njihovega statusa; "

b) Točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) so zaprosili za priznanje statusa begunca in o vlogi še ni bilo dokončno odločeno; "

3. V členu 4(2) se doda naslednji pododstavek:

„Glede upravičencev do mednarodne zaščite se pri izračunavanju obdobja, navedenega v odstavku 1, upošteva obdobje med datumom, ko je bila vloga za mednarodno zaščito vložena, in datumom, ko je bilo dovoljenje za prebivanje iz člena 24 Direktive 2004/83/ES odobreno."

4. V členu 8 se dodata naslednja odstavka 4 in 5:

„4. Ko država članica izda dovoljenje za prebivanje ES rezidenta za daljši čas dr

[8] UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

žavljanu tretje države, ki mu je dodelila mednarodno zaščito, mora v dovoljenje za prebivanje ES te osebe pod naslov ‚opombe' vnesti naslednje: „Imetniku tega dovoljenja je bila dodeljena mednarodna zaščita v [država članica] dne [datum]".

5. Ko dovoljenje za prebivanje ES rezidenta za daljši čas izda druga država članica dr žavljanu tretje države, katerega dovoljenje za prebivanje ES za daljši čas vsebuje opombo, navedeno v odstavku 4, druga država članica vnese isto opombo v dovoljenje za prebivanje ES za daljši čas.

Preden druga država članica vnese opombo iz odstavka 4 se lahko posvetuje z državo članico, navedeno v opombi, ali je rezident za daljši čas še upravičen do mednarodne zaščite. Ko je bila mednarodna zaščita odvzeta z dokončno odločitvijo, druga država članica ne vnese opombe iz odstavka 4."

5. V člen 11 se vstavi naslednji odstavek 4a:

„4a. Kar zadeva državo članico, ki je dodelila mednarodno zaščito, odstavka 3 in 4 ne posegata v določbe Direktive 2004/83/ES."

6. Člen 12 se spremeni:

a) Vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Ko se država članica odloči za izgon rezidenta za daljši čas, katerega dovoljenje za prebivanje ES za daljši čas vsebuje opombo iz člena 8(4), se posvetuje z državo članico, navedeno v opombi.

Razen če je bila medtem mednarodna zaščita odvzeta, se rezidenta za daljši čas izžene v to državo članico, ki bo rezidenta za daljši čas in njegove družinske člane nemudoma ponovno sprejela brez formalnosti."

b) Doda se naslednji odstavek 6:

„6. Ta člen ne posega v člen 21 Direktive 2004/83/ES."

7. V člen 22 se vstavi naslednji odstavek 3a:

„3a. Odstavek 3 se ne uporablja za državljane tretjih držav, katerih dovoljenje za prebivanje ES za daljši čas, ki ga je izdala prva država članica, vsebuje opombo iz člena 8(4).

Ta odstavek ne posega v člen 21 Direktive 2004/83/ES."

8. V členu 25 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice določijo kontaktne točke, ki bodo odgovorne za sprejetje in prenos informacij iz člena 12(3a), člena 19(2), člena 22(2) in člena 23(1)."

Člen 2

9. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to

direktivo, najpozneje do […]. Komisiji takoj posredujejo besedila navedenih predpisov in primerjalno tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

10. Države članice predložijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati […] dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, […]

Za Svet
Predsednik